

Foråret lader vente på sig ... ugebrev nr. 2, 12. juni 1999

Der er stadig mere sne, end der var omkring 1. juni de tre foregående år. Ganske vist er sneen ved at være noget vanddrukken flere steder, men ikke engang de små elve er begyndt at løbe. Vi har indgået væddemål om, hvornår Zackenbergelven bryder op. Det er den elv, der afvander de mere end 500 kvadratkilometer dale og fjeldsider, der udgør vores undersøgelsesområde. Den kan begynde at løbe allerede sidst i maj, og i 1997 og 1998 brød den op hhv. den 4. og den 10. juni. Væddemålene spænder fra den 10. juni til den 18. Indsatsen er en whisky pr. kvinde/mand til vinderen. Der er altså allerede nogle klare tabere.

Det forsinkede forår tegner til at påvirke flora og fauna ganske meget. Blomsterfelter, der de andre år har været snebare og fulde af knopper eller endog blomster på dette tidspunkt, ligger stadig under 0,5-1 m sne. Mange af fuglene, der ellers var ankommet i pæne tal allerede først i juni, er forsvundet igen. Hvor vi de andre år havde store og stabile bestande af de fleste arter, kan vi måske se frem til stærkt reducerede bestande, der tillige må vente med at yngle i 1-2 uger i forhold til "det normale". Når jeg sætter "det normale" i anførselstegn, så skyldes det, at man næppe kan tale om noget normalt heroppe, allerhøjst om gennemsnitlige forhold. Vi ved, at variationen er meget stor, men den har aldrig været undersøgt, når bortses fra de helt elementære vejrforhold, som vejrstationerne har registreret her i Nordøstgrønland i ca. 50 år.

Det er netop formålet med meget af forskningen og monitoringen her i Zackenberg: Ved at følge de samme studieområder år ud og år ind, kan vi for første gang få indblik i variationen i en lang række naturgeografiske og biologiske elementer - og på længere sigt registrere effekterne af klimatiske ændringer, hvad enten de er naturlige eller et resultat af drivhuseffekten.

Naturen er ikke det eneste, der er uforudsigeligt. Vi har - man fristes til at sige som sædvanlig - haft vanskeligheder med at få alt vores gods herop. De trofaste Twin Otter fly kan trods alt ikke flyve i tåge, og da de så endelig forsøgte at flyve en ladning stærkt savnet gods herop i tirsdags, gik det galt. Der var 13-15 knob sidevind, og maskinen kom skævt ned, så den kørte af banen. Nu kan et Twin Otter fly holde til lidt af hvert, så normalt ville flyet kunne køre tilbage på banen og starte igen, men desværre ramte forhjulet den eneste større sten, der lå her på grusbanken, så det blev slået op i flyet og næsen fik et tryk. Det tog 4-6 mand tre dage at reparere flyet så meget, at det kunne færgeflyves tilbage til Island, hvor der vil gå yderligere fire uger med den egentlige reparation. Det vil desværre medføre yderligere transportproblemer her på kysten, hvor alle er helt afhængige af de meget kompetente "bush-pilots" fra Flugfélag Íslands.

/Hans Melfotte